

ژورنال

شماره ۶۹۳

۱ آوریل ۲۰۲۴ - ۱۳ فروردین ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

شادی تاریخ را رقم می‌زند

یاشار سهندی

راحله راحمی‌پور قهرمانی از جنس مردم

میلاذ رابعی

تنبیه اوباش "آمران به معروف"

اصغر کریمی

خون با پول پاک نمی‌شود

شهلا دانشفر

شکست سنگین اردوغان در انتخابات شهرداری‌ها

سیاوش آذری

شادی تاریخ را رقم می‌زند

یاشار سهندی

امام‌جمعه شیراز برای جلوگیری از جشن و پایکوبی در روز ۱۳ فروردین (سیزده‌بدر) از سر ناامیدی خطاب به ما مردم گفت: "فکر کنید پدرتان را از دست داده‌اید و به تفرج نروید(!)"

ما مردم فکر نمی‌کنیم که پدرمان مرده است، اما سخت باور داریم جمهوری اسلامی نعشی است که باید زودتر به گور سپرده شود. جشن و شادمانی غیر قابل توصیفی خواهد بود آنروزی که جمهوری نکبت سرنگون شود. ما مردم برای جلوگیری از انداختن آن روز یکی از راه‌های مبارزه با جمهوری نکبت

اسلامی را رقص و پایکوبی و شادی می‌دانیم.

حال و روز جمعیت یک محل، یک شهر، یک استان، یک کشور در یک روز معین بهاری وسط دشت و دَمَن و یا وسط شهر میان یک پارک، که سعی می‌کنند برای ساعاتی همه مصیبت و بدبختی که بر سرشان آوار شده است به فراموشی بسپارند بسیار دیدن دارد. شاید هم مردم برای باور به اینکه عمر دشمنان شادی و موسیقی و شراب و رقص خیلی وقت است به پایان محتوم خود رسیده است دست‌افشانی و پایکوبی می‌کنند. این جاست که امامان جمعه و کل آخوندها باید بر روزگارشان که به سر آمده گریه کنند.

جمهوری به ذلت افتاده اسلامی همه توان سرکوبش

را بسیج کرده و همه راه‌ها به مکان‌های استراحت و تفریح مردم را مسدود کرده است، غافل از این است که در حقیقت با خشمگین کردن مردم همه راه‌های فرار خود را بیشتر از قبل می‌بندد.

در تاریخ ثبت شده است که در اینجا، در ایران مردم برای رقصیدن، برای شادی باید حکومتی را سرنگون کنند. در اینجا برای همراه شدن با طبیعت، برای گرفتن دست همراه خود، برای بوسیدن یار خود، برای اظهار عشق، برای نوشیدن جرعه‌ای از محبت انسانی، باید حکومتی را سرنگون کرد.

”روزگاری غریبی است نازنین“، این را وقتی شاملوی شاعر گفت که حکومت ”تبسم را بر دهان جراحی می‌کرد“؛ اما آن روزگار به دست نامردمان افتاده

بود، اکنون چرخ روزگار به اراده مردم می‌چرخد.
اکنون "قصابان" که روزگاری سر چهارراه‌ها با
"کُنده و ساطور خون‌آلود" ایستاده بودند، خود را
در محاصره مردمی یافته‌اند که دیگر از هیچ‌چیز
نمی‌ترسند. اینک این مردم نیستند که شب را با
اضطراب سرکوب به صبح می‌رسانند، بلکه این
سرکوبگران هستند که از ترس فردای خود، خواب
شبشان کابوس گشته است. در اینجا، در ایران،
رقص و خنده و شادمانی است که تاریخ را رقم
می‌زند.

دوشنبه ۱۳ فروردین ۱۴۰۳

۱ آوریل ۲۰۲۴

راحله راحمی پور قهرمانی از جنس مردم

میلاذ رابعی

یک منبع نزدیک به خانواده راحله راحمی پور به هرانا، گفت: "خانم راحمی پور از بیماری‌های متعدد جسمی از جمله تومور مغزی رنج می‌برد و نیازمند درمان تخصصی است، اما مسئولین زندان به دلیل عدم رعایت حجاب اجباری توسط این فعال مدنی، از اعزام وی به مراکز درمانی خارج از زندان جلوگیری می‌کنند."

سرطان نامی است ترسناک که برخی حتی از بر زبان راندن آن وحشت دارند. بیماری که خویشاوند نزدیک مرگ است. اما راحله راحمی پور ۷۲ ساله در سیاهچال‌های حکومت اسلامی آن را به هیچ

می‌گیرد و حاضر نیست حتی برای درمان پا روی اعتقاد خود بگذارد و زیر بار حجاب اجباری برود. او مخالف حکومت اسلامی و دادخواه برادر اعدام‌شده خود در دهه ۶۰ است. او شجاعانه درد و رنج و خطر مرگ را به جان می‌خورد تا بار دیگر ثابت کند حجاب تنها یک پوشش نیست، سمبل بی‌حقوقی زن است. این شجاعت‌ها انسان را به حیرت و تحسین وامی‌دارد.

در سوی دیگر ماجرا غده سرطانی بدخیمی به نام جمهوری اسلامی قرار دارد. حکومتی که بیشتر از هر سرطانی در ایران قربانی گرفته و می‌گیرد. سیستم قضاییش برای رسیدگی به وضعیت وخیم جسمی یک زندانی شرط و شروط تعیین می‌کند. یا تمکین کن و حجاب سرت کن یا رنج بکش و

بمیر! این پیام صریح قوه قضاییه اسلامی است. مثل همیشه زندانیان سیاسی را از حقوق اولیه خود محروم می‌کنند و ذره‌ای از کرده خود شرم نمی‌کنند. این درجه رذالت و قساوت، انسان را به حیرت و تنفر وامی‌دارد.

ایستادگی و شجاعت کم‌نظیر را حله‌راحمی پور و سایر زندانیان سیاسی که تا پای جان بر سر آرمان‌های والا و انسانی‌شان ایستاده‌اند در جامعه امروز ایران استثناییست. این نمونه‌ها در واقع خصلت‌نما و بازتاب روحیه عمومی جامعه و رشادت‌ها و قهرمانی‌های توده‌های مردم است. این خصائل انسانی سن و جنسیت نمی‌شناسند. از سپیده قلیان‌ها و نیکاه‌ها و ساریناها و توماج‌های جوان تا امثال راحله‌ها همگی این روحیه را نمایندگی می‌کنند. حکومت اسلامی با

تمام سرکوب‌ها و اعدام‌ها اکنون با چنین روحیه‌ای
در سراسر ایران روبرو است و این همان پاشنه آشیل
رژیم و نقطه امیدواری مردم است.

این روزها اتفاقات مهم و تعیین‌کننده‌ای در بطن
جامعه در حال وقوع است. آتش‌فشانی عظیم در
حال غلیان است، جرقه‌ها و شراره‌های آن را هر
روز در اعتصابات و اعتراضات مختلف می‌توان دید.
به‌زودی شاهد فوران آن نیز خواهیم بود. فورانی که
ریشه غده سرطانی اسلام سیاسی را برای همیشه
خواهد سوزاند.

دوشنبه ۱۳ فروردین ۱۴۰۳

۱ آوریل ۲۰۲۴

تنبیه اوباش "آمران به معروف"

اصغر کریمی

در پی ضرب و شتم دو "آمر به معروف" در شهرهای همدان و اصفهان، دادستان‌های انقلاب در این دو استان دستور تشکیل پرونده قضایی دادند.

دادستان همدان اعلام کرد که یک "مأمور امر به معروف" شامگاه جمعه دهم فروردین در منطقه گردشگری جاده حیدره مورد ضرب و شتم قرار گرفته است. روز ۱۱ فروردین نیز رئیس کل دادگستری اصفهان اعلام کرد که یک "آمر به معروف" در میدان نقش جهان اصفهان توسط چهار نفر ضرب و شتم شده و ضاربان و برخی متصدیان واحدهای

صنفي که در محل حضور داشتند دستگیر شده‌اند.

ضرب و شتم آمرین به معروف و مقابله با حجاب بانها و سایر اوباش حکومت که هر روز و هر لحظه در سراسر کشور به وفور جریان دارد گوشه‌ای از جدال عظیم مردم با حکومت است که سیستم قضایی حکومت را نیز فلج کرده است. مجلس و لایحه‌اش را فلج کرده، مقامات حکومت را به جان هم انداخته، نیمی از حکومت را به نارضایتی از سیاست‌های جناح حاکم کشانده، گشت ارشادشان را توی سوراخ کرده و آیت‌الله‌ها را به گریه و زاری کشانده است. امروز امام جمعه شیراز به مردم گفته است روز قتل امیرالمومنین است فکر کنید پدرتان مرده، به تفریح نروید و نسبت به وجود امیرالمومنین در هیچ

فضایی هتک و حرمت نکنید!

حکومت میخواست امروز پارک‌ها و فضاها را سبز را تعطیل کند اما حریف مردم نشد و عقب‌نشینی کرد و نقاط مختلف کشور صحنه در هم شکستن دیوار آپارتمان جنسیتی شد. میخواست جلو چهارشنبه سوری و نوروز را بگیرد اما مردم با رقص‌های جمعی و مختلط مقابله ایستادند. حکومت خیلی کارهای دیگر هم میخواست بکند و میخواست بکند اما با سد محکم مردم مواجه میشود.

اکنون حکومتی و امانده با واعظانی بی‌روحیه، مقاماتی منفور و آبرو باخته، آیت‌الله‌هایی رسوا شده، اقتصادی در هم شکسته، در مقابل جامعه‌ای سرزنده و مصمم،

فاتح خاکریز حجاب و بی‌مذهب و یا دقیق‌تر ضد مذهب، رودرروی هم قرار گرفته‌اند. حکومتی که هر روز وا می‌رود و مردمی که اتحادشان را تحکیم میکنند. حکومتی که گام به گام عقب‌رانده می‌شود و جامعه‌ای که استوار و گام به گام سنگ‌های مختلف را فتح میکند. جامعه‌ای که همزمان اپوزیسیون بی‌خاصیت راست را عقب‌زده و خواست‌های انسانی و عدالت‌طلبانه خود را روشن‌تر از همیشه بیان میکند. پیشروی این جامعه را هیچ نیرویی نمیتواند سد کند.

دوشنبه ۱۳ فروردین ۱۴۰۳

۱ آوریل ۲۰۲۴

خون با پول پاک نمی‌شود

شهلا دانشفر

ابوالفضل امیر عطایی از جان‌باختگان انقلاب زن
رندگی آزادی است. نوجوانی ۱۶ ساله که در ۳۰
شهریور ۱۴۰۱ در "میدان نماز" شهرری از نزدیک
هدف شلیک گلوله جنایتکاران حکومت قرار گرفت
و بعد از مدت‌ها کما جان باخت.

مریم مادر دادخواه ابوالفضل امیر عطایی، با انتشار
ویدئویی از پیشنهاد دیه توسط جانیان اسلامی خبر
داده و با بلند کردن فریاد دادخواهی اش می‌نویسد:
"پسر من جاوید نام ابوالفضل امیر عطایی برای
هدفش جون داد. دردی که پسرم کشید با هیچ
پولی جبران نمیشه. من دادخواه خون پسرم هستم

و خواهان معرفی قاتل ابوالفضل امیرعطایی فرزند
مریم.

مادر ابوالفضل با گفتن اینکه فرزندش توسط
نیروهای حکومتی به قتل رسیده و قاضی پرونده به
دلایلی که "صد درصد ناشی از فساد و بی‌عدالتی"
است پاسخگوی قتل وی نیست، خواستار معرفی و
محاكمه قاتل فرزندش است.

نیروی انتظامی در ابتدا برای گم کردن رد جنایتش
مدعی بود که مرگ ابوالفضل در اثر اصابت جسم
سختی از پشت سر بوده؛ اما اکنون زیر فشار از
سر پرداخت دیه وارد شده تا به خیال خود غائله
بخوابد. این سیاست جانیان اسلامی در برخورد به
خانواده‌های دادخواه است. از یکسو تلاش می‌کنند

با تهدید به دستگیری و تحت فشار قراردادن خانواده‌های دادخواه آنها را وادار به سکوت کنند. مجبورشان کنند که بگویند عزیز جانباخته شان بیماری زمینه ای داشته. از سوی دیگر با پیشنهاد دیه به برخی دیگر تلاش می کنند، صدای اعتراض خانواده‌ها را کاهش دهند. سیاستی که با شکست کامل روبرو شده است.

گزارش کمیته حقیقت یاب سازمان ملل در باره موارد نقض حقوق بشر در ایران در جریان انقلاب زن زندگی آزادی که هجدهم اسفندماه به نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل داده شد، نماد بارزی از این شکست است. نشستی که جمهوری اسلامی را به نقض حقوق بشر تا سطح "جنایت علیه بشریت" متهم و خواستار آزادی همه بازداشت شدگان انقلاب

و توقف اعدام‌ها و پاسخگو شدن عاملان جنایت در
قبال اعمالشان شد. نشستی که در آن عظمت انقلاب
”زن، زندگی، آزادی“ را دیدیم که مهم‌ترین نهاد
سازمان ملل را وادار به متهم کردن جمهوری اسلامی
به جنایت علیه بشریت کرد. گزارشی که قدرت
جنبش دادخواهی و مادرانی چون مادر ابوالفضل
امیر عطایی را می‌بینیم که با فریاد ”نه می‌بخشیم،
نه فراموش می‌کنیم“ ستون محکم تداوم انقلاب
زن زندگی آزادی و دادخواه عزیزان جانباخته خود
هستند. خانواده‌هایی که خواست اولشان محاکمه
همه آمرین و عاملین جنایت‌های کشتار حکومتی
است.

دوشنبه ۱۳ فروردین ۱۴۰۳

۱ آوریل ۲۰۲۴

شکست سنگین اردوغان در

انتخابات شهرداری‌ها

سیاوش آذری

در انتخابات محلی ترکیه که دیروز ۳۱ مارچ ۲۰۲۴ برگزار شد حزب اسلام‌گرای عدالت و توسعه اردوغان با سنگین‌ترین شکست انتخاباتی حیات سیاسی خود مواجه شد. علیرغم استفاده مافیایی از تمام امکانات دولتی برای تبلیغات انتخاباتی، استفاده انحصاری از رادیو و تلویزیون و خبرگزاری‌های دولتی، تهدید رای دهندگان به قطع بودجه شهرداری‌ها در صورت پیروزی نامزدهای احزاب اپوزیسیون، فشار سیاسی و دستگیری فعالین احزاب مخالف اردوغان بویژه در مناطق کردنشین و تلاش برای

تقلب در انتخابات و دستکاری نتایج حزب عدالت و توسعه شکست خورد. در کلانشهر استانبول که قلب اقتصادی و اجتماعی ترکیه است نامزد حزب جمهوریخواه خلق و شهردار فعلی اکرم امام اوغلی حدود ۵۲ درصد آرا را به خود اختصاص داد. در آنکارا منصور یواش با کسب بیش از ۶۰ درصد آرا به پیروزی قاطع رسید. در بسیاری از مراکز مهم از جمله ازمیر، آنتالیا، دیاربکر و وان اپوزیسیون پیروز شد. حزب جمهوریخواه خلق با کسب ۳۷,۷ درصد آرا در سطح کشور بالاتر از حزب عدالت و توسعه قرار گرفت و اول شد.

از جمله دلائل شکست اردوغان می‌توان از بحران عمیق اقتصادی، گسترش فقر و تعمیق شکاف طبقاتی، بیکاری وسیع بویژه در میان جوانان، افشای فساد

مالی، رشوه‌خواری‌های کلان، پولشویی و رانت‌خواری خانواده و حلقه نزدیکان اردوغان، فشار سیاسی و سرکوب نیروها و احزاب مخالف، تشدید تبعیض و نابرابری علیه اقلیت‌های قومی بویژه مردم کرد زبان و همچنین زنان و دگرباشان، مداخله در شکل زندگی مردم و تلاش در اسلامیزه کردن جامعه، مدارس و سیستم آموزشی نام برد.

اما بی شک مهم‌ترین عامل در پیروزی برنامه چپ اپوزیسیون در سطح محلی است. پیروزی بویژه در مراکزی مانند استانبول، آنکارا و ازمیر حاصل اجرای سیاست‌های مردمی همچون حمل و نقل رایگان برای مادران دارای فرزند زیر ۴ سال، مهدکودک‌های رایگان، عرضه غذا با قیمت نازل در رستوران‌های شهرداری‌ها، سرمایه‌گذاری در بخش عمران و

با در نظر گرفتن احتیاجات و الویت های مردم،
جلوگیری از رانت خواری و پیشکش پول و ثروت
شهرها به بنیادها و مؤسسات اسلامی و شرکت های
حلقه نزدیکان اردوغان است. مردم بار دیگر نشان
دادند که جامعه ترکیه جامعه ای با فرهنگ سکولار،
آزادخواه و برابری طلب و خواهان آسایش، رفاه و
شادی است. انتخابات دیروز راه پیروزی علیه راست
و اسلام سیاسی را به روشنی نشان داد: تنها سیاست
و برنامه ای چپ قادر به بسیج مردم علیه ارتجاع
اسلامی و فقر و فلاکت حاصل از حکومت آن است.

شنبه ۱۱ فروردین ۱۴۰۳

۳۰ مارس ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود.

ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

*سایت ژورنال را به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید. در انتشار یادداشتهای

ژورنال بکوشید

journalfarsi.com

ژورنال